

[Ministeren for offentlige arbejder.]

til SAS, koster selvfølgelig ikke staten noget som helst. Vi skal ganske vist lægge pengene ud til bygningerne, men de forrenter sig. Der bliver penge både til forrentning og afskrivning. I det hele taget er dette anlæg, som det også er oplyst over for udvalget, udarbejdet som et produktivt anlæg, der skal give staten penge. Ganske vist vil det være nogle år, før man kan sige, at vi har penge nok i de almindelige indtægter både til forrentning og afskrivning; men for det første skal takstspørgsmålet tages op, når de nye bygninger og startpladser er i orden, og dernæst kommer de indirekte indtægter, som flyder af lufthavnen. Her gør jeg opmærksom på, at af samtlige valutaindtægter, som vi havde af turismen i fjor, kommer de 40 pct. over SASs landsætning af passagerer i Kastrup. Det er altså en forretning, der her er tale om. Der er ikke tale om, at vi vil bygge et pragtpalads, som man kan tage ud og se på og fornøje sig over om søndagen.

Her vil jeg gerne indskyde, at hvis man ikke bygger denne lufthavnsstation efter en vis standard, kan vi ikke vente at få fat i de passagerer, vi skal have fat i. Der er en konkurrence i Europa på dette område, som gør, at lufthavnen må bygges efter en vis standard, ligesom tilfældet ville være, hvis man skulle bygge en ny hovedbanegård i København. Selvfølgelig kan man klare sig med nogle barakker, som det ærede medlem hr. Jensen-Broby sagde. Han brugte nu ikke ordet barakker, men talte om at bygge mere spartansk, og det gjorde det ærede medlem hr. Sønderup også. Selvfølgelig kan man det, men der må være en vis standard, hvis man vil gøre det til en forretning.

Man kan rejse tvivl om, hvorvidt den arkitekt, som nu har arbejdet med disse ting i hvert fald de sidste 10 år, har været spartansk nok i sin indstilling, men jeg tror, det er rigtigt, som det har været fremhævet også af ærede ordførere her i dag, at denne arkitekt har set det som sin opgave at bygge inden for en rimelig ramme, men så man kan være det bekendt, og at kalkulere priser, der ligger i overkanten, således at man ikke bagefter kommer ud for overraskelser. Jeg sætter nok så stor pris på en arkitekt, der gør det, som på en, der prøver at kalkulere så lavt som muligt og bagefter kommer med overskridelser. Jeg har af de oplysninger,

jeg har kunnet indhente, fået at vide, at det lufthavnsbyggeri, der er tale om, ingenlunde er dyrere end andre steder i Europa, snarere billigere. Det synes jeg man må tage med i sin vurdering af spørgsmålet.

Må jeg så sige til de ærede medlemmer hr. Gottschalck-Hansen og hr. Stæhr Johansen, at det ændringsforslag, de stiller, hvorefter man pålægger mig at forelægge forslag om bevilling til lufthavnsbygningerne, når detailprojektet foreligger, i virkeligheden er på linje med venstres, måske endda værre, kan man sige. Jeg tror ikke, at det konservative folkeparti bevidst har villet gøre det værre, jeg tror faktisk, at det konservative folkeparti ser sagligt på dette spørgsmål, og at de ærede medlemmer har stillet ændringsforslaget i en god mening, men det er en kendsgerning, at hvis man skal følge ændringsforslaget, kommer vi ikke til i denne sal at diskutere spørgsmålet om opførelse af lufthavnsbygningerne før i 1959; detailprojekteringen vil nemlig ikke være færdig før. Det vil altså sige, at man simpelt hen skyder hele spørgsmålet om udvidelse af Københavns lufthavn ud til 1964-65, i stedet for at vi nu regner med at gøre den færdig i 1960-61.

Sagen ligger ganske enkelt således, at detailprojekteringen for kælderetagen for hele komplekset i lufthavnen er færdig nu, og meningen er, at man, så snart lovforslaget er vedtaget, skal gå i gang med udgravning og støbning af kælderetagen, og så kommer næste trin af detailprojekteringen, så at man i løbet af et halvt år kan være færdig til at tage det næste trin igen. Sagen er nemlig den, at hvis man skulle foretage detailprojekteringen, så at den kunne være færdig eventuelt til efteråret, ville det koste helt urimelig store summer. Så skulle mange flere tegnestuer og mange flere mennesker beskæftiges, som man ikke disponerer over i øjeblikket. Det er et ganske specielt område, man arbejder med her, og derfor er man nødt til at gå frem trin for trin. Af den grund er det teknisk uigennemfærligt at følge ændringsforslaget, og jeg vil henstille til de ærede forslagsstillere at tage det tilbage.

Jeg synes, at udvalgets flertal har gjort et udmærket arbejde, og jeg har været helt på linje med udvalgets flertal, når man gik ind for den tanke, at ministeren skulle